

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 83/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť R. R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. a) a b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tdo 2/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. R. odmieta.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2006 doručená sťažnosť R. R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej uviedol, že 13. februára 2006 podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie v trestnej veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 3 T 36/2005. Okresný súd dovolanie 3. marca 2006 postúpil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Pretože najvyšší súd neodpovedal na žiadosť sťažovateľa o informáciu o dovolaní zaslanú 25. júla 2006, podľa jeho názoru dochádza v dovolacom konaní k priedňhom.

Listom z 25. júla 2006 sťažovateľ žiadal najvyšší súd o zaslanie kópií zo spisu sp. zn. 3 T 36/2005 za účelom doplnenia sťažnosti Európskemu súdu pre ľudské práva. Pretože mu doklady neboli zaslané, sťažovateľ namieta, že bolo porušené jeho právo na účinnú obhajobu vyplývajúce z Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Ústavný súd listom zo 7. decembra 2006 sťažovateľa vyzval na doplnenie sťažnosti a poučil ho o náležitostiach sťažnosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a podmienkach konania o sťažnosti.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním doručeným 2. januára 2007, ktorým doplnil, že najvyšší súd tým, že vo veci jeho dovolania nekoná, porušuje jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ opakovane 1. októbra 2006 žiadal najvyšší súd o zaslanie kópií z trestného spisu okresného súdu sp. zn. 3 T 36/2005 a v tejto veci sa obrátil aj na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Najvyšší súd listom sp. zn. 3 Tdo 2/2006 doručeným 7. decembra 2006 sťažovateľa vyzval na zaplatenie poplatku za vyhotovenie kópií zo spisu. Po zaplatení poplatku boli sťažovateľovi 19. decembra 2006 doručené kópie v počte 153 strán, ktoré však neobsahovali sťažovateľom žiadané kópie čestných vyhlásení podaných obžalovanými, hoci podľa výzvy najvyššieho súdu mal za ne sťažovateľ uhradiť poplatok. Podľa názoru sťažovateľa tým najvyšší súd porušil čl. 12 ods. 4 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. a) a b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“).

Sťažovateľ žiadal od ústavného súdu, aby „zaviazal najvyšší súd neodkladne konať“ vo veci jeho dovolania a aby mu boli zaslané všetky dokumenty, o ktoré žiadal. Sťažovateľ tiež žiadal, aby ústavný súd postupoval podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru, pretože z dôvodu väzby a následného výkonu trestu odňatia slobody nemá finančné prostriedky na obhajcu.

II.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zo sťažnosti ani po jej doplnení nevyplýva, že sťažovateľ využil na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy možnosť podať sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorú ústavný súd považuje za sťažovateľovi dostupný a účinný prostriedok ochrany jeho základného práva. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu predložil len opakovanú žiadosť o zaslanie kópií zápisníc a ďalších písomností z trestného spisu adresovanú najvyššiemu súdu, z obsahu ktorej nevyplýva, že namietal aj prietahy v konaní vo veci jeho dovolania.

Podanie sťažnosti na prietahy orgánu štátnej správy súdov ústavný súd nevyžaduje ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie vtedy, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že využitie uvedeného prostriedku nápravy nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. III. ÚS 132/05). Z predloženej sťažnosti takéto okolnosti nevyplývajú, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Ostatnú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie čl. 12 ods. 4 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. a) a b) Dohovoru, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Sťažovateľom uvedený postup najvyššieho súdu, keď mu nezaslal vyžiadané kópie z trestného spisu za účelom ich predloženia so sťažnosťou Európskemu súdu pre ľudské práva napriek tomu, že uhradil náklady za vyhotovenie kópií, nemá žiadnu súvislosť s možnosťou uplatnenia jeho práv v konaní o dovolaní pred najvyšším súdom. Ako vyplýva zo sťažovateľom uvedeného skutkového stavu, doklady z trestného spisu nepotreboval pre uplatnenie svojich práv v dovolacom konaní.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nezaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, ktorú ústavný súd odvodil z jeho žiadosti, aby postupoval podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru, ktorý však nemožno aplikovať na konanie pred ústavným súdom. Pretože sú dané dôvody pre odmietnutie sťažnosti pre neprípustnosť a zjavnú neopodstatnenosť, ústavný súd sa viac nezaoberal ani odstránením nedostatkov sťažnosti, pretože v predloženej znení (vrátane doplnenia) sťažnosť nespĺňa ani zákonom predpísané náležitosti, o ktorých bol sťažovateľ poučený vo výzve zo 7. decembra 2006.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007